

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. lapkričio 15 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 – Jurisdikcija civilinėse ir komercinėse bylose – Taikymo sritis – 1 straipsnio 1 dalis – Sąvoka „civilinėse ir komercinėse bylose“ – Valstybės narės išleistos obligacijos – Privataus sektoriaus dalyvavimas restruktūrizuojant šios valstybės skolą – Vienašalis skolinimosi sąlygų pakeitimas atgaline data – Bendrų veiksmų sąlygos – Privačių skolininkų, šių obligacijų turėtojų kaip fizinių asmenų, pareikštas ieškinys prieš minėtą valstybę – Valstybės atsakomybė už veiksmus ar neveikimą vykdant valstybės įgaliojimus“

Byloje C-308/17

dėl *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas, Austrija) 2017 m. balandžio 25 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2017 m. gegužės 29 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Hellenische Republik

prieš

Leo Kuhn

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kuriį sudaro pirmosios kolegijos pirmininko pareigas einanti pirmininko pavaduotoja R. Silva de Lapuerta (pranešėja), teisėjai J.-C. Bonichot, E. Regan, C. G. Fernlund ir S. Rodin,

generalinis advokatas Y. Bot,

posėdžio sekretorius I. Illéssy, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2018 m. balandžio 19 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Hellenische Republik*, atstovaujamos *Rechtsanwältin* K. Kitzberger,
- L. Kuhn, atstovaujamo *Rechtsanwalt* M. Brand,
- Graikijos vyriausybės, atstovaujamos K. Boskovits, S. Charitaki, M. Vlassi ir S. Papaioannou,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* P. Pucciariello,
- Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. Inez Fernandes, M. Figueiredo ir P. Lacerda,

* Proceso kalba: vokiečių.

– Europos Komisijos, atstovaujamos M. Wilderspin ir M. Heller,
susipažinęs su 2018 m. liepos 4 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012, p. 1) 7 straipsnio 1 punkto a papunkčio išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Hellenische Republik* (Graikijos Respublika) ir Leo Kuhn ginčą dėl prašymo įpareigoti įvykdyti skolinimosi sąlygas, susijusias su šios valstybės narės išleistomis obligacijomis, arba atlyginti dėl šių sąlygų neįvykdymo patirtą žalą.

Teisinis pagrindas

ESM sutartis

- 3 2012 m. vasario 2 d. Briuselyje (Belgija) Belgijos Karalystė, Vokietijos Federacinė Respublika, Estijos Respublika, Airija, Graikijos Respublika, Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika, Italijos Respublika, Kipro Respublika, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, Malta, Nyderlandų Karalystė, Austrijos Respublika, Portugalijos Respublika, Slovėnijos Respublika, Slovakijos Respublika ir Suomijos Respublika sudarė Europos stabilumo mechanizmo steigimo sutartį (toliau – ESM sutartis). Šios sutarties 12 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad nuo 2013 m. sausio 1 d. į visų naujų euro zonos vyriausybių vertybinių popierių, kurių trukmė ilgesnė nei vieni metai, sutarčių sąlygas įtrauktos kolektyvinių veiksmų nuostatos taip, kad būtų užtikrintas vienodas jų teisinis poveikis.

Sjungos teisė

- 4 Reglamento Nr. 1215/2012 4, 15 ir 16 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(4) tam tikri skirtumai tarp jurisdikciją ir teismo sprendimų pripažinimą reglamentuojančių nacionalinių taisyklių trukdo patikimai veikti vidaus rinkai. Nuostatos dėl jurisdikcijos kolizinių normų civilinėse ir komercinėse bylose suvienodinimo, siekiant užtikrinti greitą ir paprastą valstybėse narėse priimtų teismo sprendimų pripažinimą ir vykdymą, yra labai svarbios;

<...>

- (15) jurisdikcijos taisyklės turėtų būti ypač nuspėjamos ir pagrįstos principu, pagal kurį jurisdikcija paprastai nustatoma pagal atsakovo nuolatinę gyvenamąją (buveinės) vietą. Todėl visada turėtų galioti ši jurisdikcijos nuostata, išskyrus keletą aiškiai nustatytų atvejų, kai ginčo objektas arba šalių autonomija pateisina kitą siejamąjį kriterijų. Juridinio asmens buveinės vieta turi būti apibrėžta autonomiškai, siekiant didesnio bendrų taisyklių skaidrumo ir norint išvengti jurisdikcijų kolizijos;
- (16) jurisdikcija turėtų būti nustatoma ne tik pagal atsakovo nuolatinę gyvenamąją (buveinės) vietą, bet ir pagal kitą alternatyvų jurisdikcijos pagrindą, atsižvelgiant į glaudų ryšį tarp teismo ir bylos arba siekiant padėti tinkamai vykdyti teisingumą. Glaudaus ryšio reikalavimas turėtų užtikrinti teisinį tikrumą ir padėti išvengti galimybės pareikšti atsakovui ieškinį valstybės narės, kurios jis

negalėjo pagrįstai numatyti, teisme. Tai ypač svarbu sprendžiant ginčus, susijusius su nesutartinėmis prievolėmis, kylančiomis iš privatumo ir asmeninių teisių, įskaitant šmeižtą, pažeidimų.“

5 Šio reglamento 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Šis reglamentas taikomas civilinėse ir komercinėse bylose, neatsižvelgiant į teismo pobūdį. Visų pirma šis reglamentas netaikomas mokesčių, maitų ar administraciniams byloms arba valstybės atsakomybei už veiksmus ir neveikimą vykdant valstybės įgaliojimus (*acta iure imperii*).“

6 Minėto reglamento 4 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Pagal šį reglamentą asmenims, kurių nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, ieškiniai turi būti pareiškiama tos valstybės narės teismuose, neatsižvelgiant į šių asmenų pilietybę.“

7 To paties reglamento 7 straipsnio 1 punkto a papunktis suformuluotas taip:

„Asmeniui, kurio nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, ieškinys kitoje valstybėje narėje gali būti pareikštas:

1) a) bylose, kylančiose iš sutarčių – atitinkamos prievolės įvykdymo vietos teismuose.“

Graikijos teisė

8 Pagal nutartį dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą Graikijos centrinio banko einamųjų sąskaitų sistemą sudaro šios sistemos dalyvių, gavusių šio banko vadovo leidimą dalyvauti šioje sistemoje, vardu tvarkomos sąskaitos.

9 Pagal Įstatymo 2198/1994 6 straipsnio 2 dalį Graikijos centrinio banko einamųjų sąskaitų sistemos dalyviai gali investuotojams, kaip tretiesiems asmenims, suteikti su obligacija susijusias teises, tačiau teisinis sandoris, kuriuo suteikiamos šios teisės, sukelia pasekmių tik jame dalyvaujančioms šalims ir neturi jokio teigiamo ar neigiamo poveikio Graikijos Respublikai.

10 Šio įstatymo 6 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad obligacija perduodama, kai ji užregistruojama dalyvio sąskaitoje, esančioje minėtoje sistemoje.

11 Be to, 2012 m. vasario 23 d. Įstatyme 4050/2012 dėl taisyklių, susijusių su vertybinių popierių, kuriuos išleido ar už kuriuos garantavo Graikijos valstybė, pakeitimu gavus obligacijų turėtojų sutikimą (FEK A'36/23.2.2012), iš esmės numatyta, kad tam tikrų Graikijos valstybės obligacijų turėtojams turi būti pateiktas pasiūlymas jas „restruktūrizuoti“, kuriuo Graikijos valstybė juos ragina nuspręsti, ar jie sutinka su vertybinių popierių, kuriems taikomas šis pasiūlymas, pakeitimu.

12 Pagal šio įstatymo 1 straipsnio 4 dalį norint pakeisti atitinkamų vertybinių popierių sąlygas, reikalingas kvorumas, kurį sudarytų 50 % visų neapmokėtų obligacijų, ir kvalifikuotosios daugumos, atstovaujančios bent dviem trečdaliams investuoto kapitalo, pritarimas.

13 Minėto įstatymo 1 straipsnio 9 dalyje taip pat numatyta nustatyti restruktūrizavimo sąlygą arba „bendrų veiksmų sąlygą“ (toliau – BVS), leidžiančią pakeisti pradines skolinimosi sąlygas sprendimais, priimtais kvalifikuotąja neapmokėtų vertybinių popierių turėtojų dauguma ir taikomais ir obligacijų turėtojų mažumai.

- 14 Pagal šią nuostatą obligacijų turėtojų priimtas sprendimas priimti Graikijos valstybės restruktūrizavimo pasiūlymą arba jį atmesti taikomas *erga omnes* ir yra privalomas visiems atitinkamiems obligacijų kreditoriams; ja panaikinamas bet koks jai prieštaraujantis bendrasis ar specialusis įstatymas, administracinis sprendimas ir sutartis.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 15 Konkrečiai nenurodytą dieną iki 2011 m. L. Kuhn, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta yra Vienoje (Austrija), tarpininkaujamas Austrijoje įsteigto banko depozitaro, įsigijo 35 000 EUR nominaliosios vertės valstybės obligacijų, kurias išleido Graikijos Respublika, kurioms taikoma Graikijos teisė ir kuriomis prekiaujama Atėnų biržoje (Graikija) kaip „turtinėmis teisėmis“, t. y. teisėmis, kurios buvo įregistruotos valstybės skolos registre. Šios turtinės teisės buvo įregistruotos Graikijos centrinio banko einamųjų sąskaitų sistemoje.
- 16 Šios valstybės obligacijos, kurios galiojo iki 2012 m. vasario 20 d., buvo įrašytos į L. Kuhn vertybinių popierių sąskaitos šiame banke depozitare kreditą. Tai yra pareikštiniai vertybiniai popieriai, kurie pagal skolinimosi sąlygas suėjus išpirkimo terminui suteikia teisę gauti pagrindinę sumą ir palūkanų mokėjimą.
- 17 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, jog nėra jokių L. Kuhn ir Graikijos Respublikos sutartinių santykių.
- 18 To teismo teigimu, iš Įstatymo 2198/1994 nuostatų ir iš skolinimosi sąlygų, susijusių su nagrinėjamomis valstybės obligacijomis, matyti, kad pirmiausia Graikijos Centrinio Banko einamųjų sąskaitų sistemos dalyviais tapo turėtojai ir kreditoriai šių obligacijų, perkeltų į jų sąskaitas, įrašant į kreditą, turint omenyje, kad nors minėtieji gali suteikti su šiomis obligacijomis susijusių teisių tretiesiems asmenims investuotojams, toks teisinis veiksmas, kuriuo suteikiamos šios teisės, sukelia pasekmių tik atitinkamoms šalims ir aiškiai neturi jokio teigiamo ar neigiamo poveikio Graikijos Respublikai.
- 19 Priėmus Įstatymą 4050/2012 Graikijos Respublika konvertavo L. Kuhn įsigytas obligacijas, pakeisdama jas naujomis, mažesnės nominaliosios vertės valstybės obligacijomis.
- 20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad, kaip teigia L. Kuhn, Graikijos Respublika iki šio konvertavimo dienos mokėjo palūkanas į jo vardu Austrijoje įsteigtame banke atidarytą sąskaitą. Jis patikslina, kad L. Kuhn pardavė taip konvertuotas obligacijas už 7 831,58 EUR, todėl patyrė 28 673,42 EUR dydžio žalą, nes ši suma atitiko nominaliąją obligacijų vertę jų išpirkimo dieną – 2012 m. vasario 20 d., pridėjus palūkanas ir išlaidas.
- 21 L. Kuhn pareiškė ieškinį *Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien* (Vienos apygardos civilinių bylų teismas, Austrija) Graikijos Respublikai, prašydamas įpareigoti įvykdyti pradines skolinimosi sąlygas, susijusias su nagrinėjamomis obligacijomis, arba atlyginti dėl šių sąlygų neįvykdymo patirtą žalą.
- 22 2016 m. sausio 8 d. nutartimi minėtas teismas pripažino, kad neturi tarptautinės jurisdikcijos nagrinėti šį ieškinį.
- 23 Gavęs apeliacinį skundą dėl tokios nutarties, *Oberlandesgericht Wien* (Vienos aukštesnysis apygardos teismas, Austrija) 2016 m. vasario 25 d. nutartimi atmetė Austrijos teismų jurisdikcijos neturėjimu grindžiamą prieštaravimą, motyvuodamas tuo, kad L. Kuhn prašymas grindžiamas ne Graikijos teisės aktu, o pradinėmis skolinimosi sąlygomis, susijusiomis su nagrinėjamomis valstybės obligacijomis, ir kad kompetentingas teismas nustatomas pagal Graikijos teisę, šiuo atveju tai yra kreditoriaus nuolatinės gyvenamosios vietos (buveinės), kur turėjo būti įvykdyta pinigine prievole, teisė.

- 24 Graikijos Respublika pateikė kasacinį skundą dėl šios nutarties *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas, Austrija).
- 25 Kaip nurodo šis teismas, kadangi L. Kuhn reikalauja, kad Graikijos Respublika įvykdytų nagrinėjamų valstybės obligacijų skolinimosi sąlygas, jis pagrįstai remiasi nurodomais teisiniais santykiais tarp jo, kaip šių obligacijų įgijėjo, ir Graikijos Respublikos, kaip minėtų obligacijų emitentės, todėl egzistuoja iš sutarties kylanti „antrinė“ teisė pagal Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 1 punktą.
- 26 Šiomis aplinkybėmis *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar [Reglamento Nr. 1215/2012] 7 straipsnio 1 punkto a papunktis turi būti aiškinamas taip, kad:

- prievolės įvykdymo vieta, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą, tuomet, kai – kaip šiuo atveju – reikalavimas kelis kartus pagal sutartį perduodamas, nustatoma pagal pirmą kartą sudarytą sutartį;
- faktinė prievolės įvykdymo vieta tuomet, kai pareiškiamas reikalavimas laikytis valstybės obligacijos, konkrečiai šiuo atveju išleistos Graikijos Respublikos, sąlygų arba reikalaujama atlyginti žalą dėl šio reikalavimo nevykdymo, jau pagrįsta šios valstybės obligacijos palūkanų mokėjimu į nacionalinės vertybinių popierių sąskaitos turėtojo sąskaitą;
- aplinkybė, jog pirmą kartą sudaryta sutartimi buvo pagrįsta teisinė prievolės įvykdymo vieta, kaip ji suprantama pagal [minėtą nuostatą], prieštarauja prezumpcijai, kad vėlesnis faktinis sutarties įvykdymas pagrindžia – kitą – prievolės įvykdymo vietą, kaip ji suprantama pagal [tą pačią] nuostatą?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 27 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar tokioje situacijoje kaip nagrinėjamoji pagrindinė byloje, kai asmuo per banką depozitarą įsigyja valstybės obligacijų, Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 1 punkto a papunktis turi būti aiškinamas taip, kad „atitinkamos prievolės įvykdymo viet[a]“ nustatoma pagal skolinimosi sąlygas šių obligacijų išleidimo metu, ar taip, kad ji nustatoma pagal faktinę minėtų sąlygų įvykdymo, kaip antai palūkanų mokėjimo, vietą.
- 28 Graikijos Respublika, taip pat Graikijos ir Italijos vyriausybės teigia, kad ginčas pagrindinėje byloje nepatenka į „civilin[es] ir komercin[es] byl[as]“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1215/2012 1 straipsnio 1 dalį, nes jis yra susijęs su valstybės narės suverenine teise priimti teisės aktus siekiant restruktūrizuoti savo valstybės skolą.
- 29 Todėl iš pradžių reikia nustatyti, ar ginčas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, gali būti laikomas susijusiu su „civilin[ėmis] ir komercin[ėmis] bylo[mis]“, kaip tai suprantama pagal minėto 1 straipsnio 1 dalį.
- 30 Pagal šią nuostatą Reglamentas Nr. 1215/2012 netaikomas, be kita ko, „valstybės atsakomybei už veiksmus ir neveikimą vykdant valstybės įgaliojimus (*acta iure imperii*)“.
- 31 Atsižvelgiant į tai, jog Reglamentas Nr. 1215/2012 dabar panaikina ir pakeičia 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk. 4 t., p. 42), Teisingumo Teismo pateiktas pastarojo reglamento nuostatų aiškinimas taikomas ir

Reglamento Nr. 1215/2012 nuostatams, kai šių dviejų Sąjungos teisės aktų nuostatas galima laikyti lygiavertėmis (2016 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Schmidt*, C-417/15, EU:C:2016:881, 26 punktą ir 2017 m. kovo 9 d. Sprendimo *Pula Parking*, C-551/15, EU:C:2017:193, 31 punktą).

- 32 Taip yra tokiu atveju, kai pagal Reglamento Nr. 44/2001 1 straipsnio 1 dalį ir Reglamento Nr. 1215/2012 1 straipsnio 1 dalį, kurios riboja šių reglamentų taikymo sritį „civilinėmis ir komercinėmis bylomis“, nenustatant šios sąvokos, dėl kurios Teisingumo Teismas nusprendė, kad ji turi būti laikoma savarankiška sąvoka, kurią būtina aiškinti atsižvelgiant, viena vertus, į minėtų reglamentų tikslus ir sistemą ir, kita vertus, į bendruosius principus, išplaukiančius iš nacionalinės teisės sistemų visumos, turinio ir taikymo srities (2015 m. birželio 11 d. Sprendimo *Fahnenbrock ir kt.*, C-226/13, C-245/13 ir C-247/13, EU:C:2015:383, 35 punktą ir 2017 m. kovo 9 d. Sprendimo *Pula Parking*, C-551/15, EU:C:2017:193, 33 punktą).
- 33 Toks aiškinimas, remiantis teisinius santykius tarp ginčo šalių ar jo objektą apibūdinančiomis aplinkybėmis, reikštų, kad tam tikri ieškiniai ar teismo sprendimai nepriskirti Reglamento Nr. 1215/2012 taikymo sričiai (2007 m. vasario 15 d. Sprendimo *Lechouritou ir kt.*, C-292/05, EU:C:2007:102, 30 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 34 Todėl Teisingumo Teismas nusprendė, kad nors tam tikri ginčai tarp valdžios institucijos ir privatinės teisės subjekto gali patekti į šio reglamento taikymo sritį, taip nėra tais atvejais, kai valdžios institucija naudojasi valstybės įgaliojimais (2007 m. vasario 15 d. Sprendimo *Lechouritou ir kt.*, C-292/05, EU:C:2007:102, 31 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 35 Tokio pobūdžio argumentų atsiranda, be kita ko, dėl to, kad viena iš ginčo šalių turi viešosios valdžios galias atlikdama funkcijas, nepatenkančias į bendrųjų teisės nuostatų, taikytinų santykiams tarp privačių asmenų, taikymo sritį (2007 m. vasario 15 d. Sprendimo *Lechouritou ir kt.*, C-292/05, EU:C:2007:102, 34 punktą).
- 36 Todėl, kalbant apie pagrindinę bylą, reikia patikrinti, ar ją lėmė Graikijos Respublikos aktai, susiję su valstybės įgaliojimų vykdymu.
- 37 Kaip pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 62 ir paskesniuose punktuose, nagrinėjamu atveju ši vykdymo apraška matyti iš Graikijos Respublikos ir pagrindinėje byloje nagrinėjamų valstybės obligacijų turėtojų santykio pasikeitimo pobūdžio ir ypatumų ir iš išimtinių aplinkybių, kuriomis buvo padaryta pakeitimų.
- 38 Iš tiesų, Graikijos teisės aktų leidėjui priėmus Įstatymą 4050/2012 ir atgaline data įvedus BVS pagal šį įstatymą, šie vertybiniai popieriai buvo pakeisti naujos gerokai mažesnės nominaliosios vertės vertybiniais popieriais. Toks vertybinių popierių pakeitimas nebuvo numatytas nei pradinėse skolinimosi sąlygose, nei Graikijos teisės aktuose, galiojusiuose išleidžiant vertybinius popierius, kuriems taikomos šios sąlygos.
- 39 Taigi atgaline data įvedusi BVS Graikijos Respublika galėjo taikyti visų šių vertybinių popierių turėtojams esminį pakeitimą, susijusį su šių vertybinių popierių finansinėmis sąlygomis, įskaitant tuos, kurie norėjo prieštarauti šiam pakeitimui.
- 40 Be to, taip BVS buvo įvesta atgaline data ir dėl to minėtos finansinės sąlygos buvo pakeistos esant išskirtinėms aplinkybėms ir didelės finansų krizės sąlygoms. Tai daugiausia nulėmė poreikis, atsižvelgiant į tarpvyriausybinių pagalbos mechanizmą, restruktūrizuoti Graikijos valstybės skolą ir užkirsti kelią pavojui, kad jos restruktūrizavimo planas nepavyks, siekiant išvengti šios valstybės nemokumo ir užtikrinti euro zonos finansinį stabilumą. 2011 m. liepos 21 d. ir spalio 26 d. deklaracijomis euro zonos valstybės ar vyriausybės vadovai patvirtino, kad, kiek tai susiję su privačiojo sektoriaus dalyvavimu, Graikijos Respublikos situacijai reikėjo išskirtinio sprendimo.

- 41 Šios situacijos išskirtinis pobūdis taip pat matyti iš to, kad pagal ESM sutarties 12 straipsnio 3 dalį nuo 2013 m. sausio 1 d. į visų naujų euro zonos vyriausybių vertybinių popierių, kurių mokėjimo terminas viršija vienus metus, sutarčių sąlygas bus įtrauktos BVS, siekiant užtikrinti, kad jų teisinis poveikis būtų vienodas.
- 42 Iš to išplaukia, kad, atsižvelgiant į sąlygų ir aplinkybių, kuriomis buvo priimtas Įstatymas 4050/2012, pagal kurį pradinės pagrindinėje byloje nagrinėjamų valstybės obligacijų skolinimosi sąlygos buvo vienašališkai ir atgaline data pakeistos į BVS, išskirtinį pobūdį ir į bendrojo intereso tikslą, ginčas pagrindinėje byloje kyla iš valstybės įgaliojimų apraiškos ir Graikijos valstybės aktų vykdant šiuos įgaliojimus, todėl šis ginčas nelaikytinas „civilinėmis ir komercinėmis bylomis“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1215/2012 1 straipsnio 1 dalį.
- 43 Šiomis sąlygomis į pateiktus klausimus reikia atsakyti taip: Reglamento Nr. 1215/2012 1 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad toks ginčas, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje, susijęs su fizinio asmens, įsigijusio valstybės narės išleistų obligacijų, jai pareikštu ieškiniu, kuriuo siekiama užginčyti minėtų obligacijų pakeitimą mažesnės vertės obligacijomis, taikomą šiam fiziniam asmeniui pagal įstatymą, kurį nacionalinės teisės aktų leidėjas priėmė ypatingomis aplinkybėmis ir pagal kurį šios sąlygos buvo vienašališkai ir atgaline data pakeistos nustačius BVS, pagal kurią dauguma atitinkamų obligacijų turėtojų galėjo taikyti šį pakeitimą mažumai turėtojų, nepatenka į „civilines ir komercines bylas“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 44 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 1 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad toks ginčas, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje, susijęs su fizinio asmens, įsigijusio valstybės narės išleistų obligacijų, jai pareikštu ieškiniu, kuriuo siekiama užginčyti minėtų obligacijų pakeitimą mažesnės vertės obligacijomis, taikomą šiam fiziniam asmeniui pagal įstatymą, kurį nacionalinės teisės aktų leidėjas priėmė ypatingomis aplinkybėmis ir pagal kurį šios sąlygos buvo vienašališkai ir atgaline data pakeistos nustačius bendrą veiksmų sąlygą, pagal kurią dauguma atitinkamų obligacijų turėtojų galėjo taikyti šį pakeitimą mažumai turėtojų, nepriskirtinas „civilinėms ir komercinėms byloms“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.

Parašai.